

Sygn. akt: I 1 C 2615/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko S. G.

o zapłatę

I. oddala powództwo.

II. kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód(...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. G. kwoty 106,36 zł oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanej wynika z umowy łączącej pozwaną z (...) Sp. z o.o. zaś dochodzona kwota stanowi wysokość skapitalizowanych odsetek ustawowych. Przedmiotową wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 14 grudnia 2009 r. została przeniesiona przez (...) Sp. z o.o. na rzecz powoda. Wobec powyższego powód skutecznie nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego stając się tym samym aktualnym wierzycielem.

/pozew – karty 3-4/

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew jak również prawidłowo poinformowany o miejscu i terminie rozprawy nie stawił się na rozprawę.

W dniu 17.1.2018r Sad Rejonowy w Gdyni wydał wyrok zaoczny oddalający powództwo

/wyrok zaoczny, k. 32/

Od tego wyroku wywiedziono apelacje, na skutek której Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 22.8.2018r uchylił wyrok zaoczny z dnia 17.1.2019r i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, albowiem uzasadnienie nie zawierało żadnych ustaleń faktycznych

/ wyrok SO z uzasadnieniem, k. 64, 69-76/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 grudnia 2009 r. (...) z siedzibą w G. nabył wierzytelności od (...) Centertel Spółki zoo w W. na podstawie umowy cesji

(niesporne, nadto umowa cesji – k. 9-10v, wyciąg z elektronicznego załącznika, k. 7 ,)

W dniu 7.6.2016r (...) SA we W. zawiadomił S. G., że zarządza wierzytelnościami (...) (...) (...) SA z siedzibą w W. i wezwał Go do zapłaty kwoty 476, 36 zł .

(niesporne, nadto wezwanie – k. 6-6v, wyciąg z elektronicznego załącznika, k. 7)

W dniu 21.9.2017r (...) z siedzibą w W. sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu , w którym wskazał zaległość A. S. na kwotę 106, 36 zł.

(niesporne, nadto wyciąg – k. 5)

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą do wydania wyroku zaocznego w sprawie jest zgodnie z art. 339 § 1 kpc nie stawienie się pozwanej na rozprawę albo mimo stawienia się nie branie udziału w czynnościach. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

Zgodnie z art. 230 kpc gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd **mając na uwadze wyniki całej rozprawy**, może te fakty uznać za przyznane.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego fakturami na kwoty których dochodzi, charakter umowy jaka łączyła strony, jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda oraz zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty kwoty takiej jak wskazana w pozwie od pozwanego. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniechaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązek udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniechania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienie dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego, rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód, ale nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwaną nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty wskazanej w pozwie powoływał się na umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartą między pozwanym a (...) Sp. z o.o. w W., regulowaną przez przepisy art. 56 i nast. ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 243 ze zm.). Jednocześnie powód wskazywał, że wierzytelność dochodzoną pozwem nabył na podstawie umowy o przelew wierzytelności, zgodnie z art. 509 k.c.

Przepisy kodeksu cywilnego w :art. 509.:” § 1. Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.”, art. 511.:” Jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony.”, art. 516.:” Zbywca wierzytelności ponosi względem nabywcy odpowiedzialność za to, że wierzytelność mu przysługuje.” regulują prawa i obowiązki stron umowy cesji oraz wierzyciela i dłużnika. Każdy, kto powołuje się na fakt nabycia długu winien wykazać dokumentem ten fakt.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie gdyż powód nie wykazał by roszczenie istniało w takiej faktycznie wysokości jak to wskazuje, by było wymagalne i od kiedy oraz nie przedstawił w sposób umożliwiający weryfikację sposobu wyliczenia żądanych kwot nie określając daty ich wymagalności i charakteru.

Strona powodowa nie załączyła do pozwu wiarygodnych dowodów, które potwierdzałyby jej żądanie. Przede wszystkim brak było jakiegokolwiek dowodu, iż wierzytelność dochodzona w niniejszym postępowaniu jest faktycznie wierzytelnością z umowy łączącej pozwanego z (...) Sp. z o.o. z W znajdującym się na karcie 7 wydruku zatytułowanym „Wyciąg elektronicznego załącznika do Porozumienia z dnia 15.12.2009 do umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 14.12.2009” nieopatrzoną żadnym podpisem wskazano dane pozwanego tj. imię i nazwisko i numer PESEL, adres i w pozycji nr dokumentu zapis „(...)” zaś kwota „476,36” Powód załączył kserokopię umowy ramowej przelewu wierzytelności z dnia 14 grudnia 2009 r. zawartą pomiędzy (...) zo.o. a Plejada Wierzytelności 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. jednakże w jej treści nie wynika, iż wierzytelność we wskazanej w uzasadnieniu umowy faktycznie stała się przedmiotem przelewu. Rozbieżności między danymi wskazanym w uzasadnieniu pozwu i wydruku z karty 7 akt poddają w wątpliwość o jaka wierzytelność chodzi. Różne są kwoty co powoduje duże obawy o dowolnym ich wyliczeniu. Powód twierdzi, iż pozwany winny jest kwoty 106,36 zł. Jednocześnie w żaden sposób nie udowadnia tego twierdzenia oczekując, iż Sąd da mu wiarę bez dowodów. Do pozwu został załączony jedynie kserokopie dokumentów i wydruków w zakresie dotyczącym wierzytelności w żaden sposób nie potwierdzone za zgodność z oryginałem co zgodnie z wymogami procedury cywilnej dałoby im walor dowodu w postępowaniu cywilnym. Powód formułując w pozwie żądanie w przedmiocie odsetek w żaden sposób nie wskazuje w jaki sposób została ona wyliczona co powoduje, iż jedynym dowodem na jej istnienie jest twierdzenie powoda. Powód nie wykazał nawet by między jego poprzednikiem prawnym a pozwanym zaistniał jakikolwiek stosunek zobowiązaniowy.

Celem procesu cywilnego jest urzeczywistnienie normy prawnej obowiązującej w stosunkach cywilnoprawnych. Żeby to urzeczywistnienie w konkretnym przypadku mogło nastąpić, w procesie cywilnym muszą brać udział - jako strony - te podmioty, wobec których zgodnie z prawem materialnym ma być zrealizowana odpowiednia norma prawna. Nie budzi wątpliwości, że tylko ze stosunku prawnego określonego przez prawo materialne płynie uprawnienie konkretnego podmiotu do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi. To szczególne uprawnienie, oceniane z punktu widzenia prawa materialnego, nazywane jest legitymacją procesową. Jeśli zostanie wykazane, że strony są związane prawnomaterialnie z przedmiotem procesu, którym jest roszczenie procesowe, to zostanie wykazana legitymacja procesowa powoda (czynna) i pozwanego (bierna). W przeciwnym razie brak będzie legitymacji procesowej, czy to powoda, czy też pozwanego albo też obu stron. Wprawdzie treść legitymacji powoda i legitymacji pozwanego jest inna, gdyż powód jest uprawniony, a pozwany jest zobowiązany, ale obie

legitymacje zbiegają się do tego samego przedmiotu, który właśnie jest przedmiotem rozpoznania i rozstrzygnięcia sądu.

Wobec tego, że legitymacja procesowa stanowi przesłankę materialnoprawną, sąd dokonuje oceny w zakresie jej istnienia w chwili orzekania co do istoty sprawy, tj. w chwili wyrokowania. Brak legitymacji czynnej, jak i biernej prowadzi zaś do wydania wyroku oddalającego powództwo.

Przewidziany zasadą ogólną art. 6 k.c. rozkład ciężaru dowodu wywiera oczywisty wpływ na to, kto powinien przedstawić dowody z których wynikała by wysokość i zasadność roszczenia powoda podczas gdy powód nawet nie udowodnił, iż nabył wierzycelność jak również by zaistniał stosunek zobowiązaniowy z którego wywodzi skutki prawne.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo na podstawie art. 56 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 243 ze zm.) w zw. z art. 6 k.c., 509 kc.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości. Powód poniósł koszty procesu w kwocie łącznej 182,00 zł, na którą składają się: 30,00 zł opłaty sądowej od pozwu, 90,00 zł i 45 zł kosztów zastępstwa procesowego za dwie instancje i 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce „uzas”,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy,
3. akta z wpływem lub za 30 dni.